

DAVID WILKERSON – SZÖRNYETEGEINK ISTENE

(God of our monsters - March 8, 2004)

Ha szenvedésekről és megpróbáltatásokról beszélünk, valószínűleg a korok legnyomorultabb, legkétségbeesettebb és a legnagyobb csapásokkal sújtott hívőjére fogunk emlékezni. Ez az ember igazságos, hűséges, Istent szerető szolga volt, imádságra és dicsőítésre szánta életét, mégis mikor szomorúság és baj áradt rá, mint egy ateista, úgy beszélt.

Szenvedésének csúcspontján így összegezte helyzetét: „Ha kiáltanék és válaszolna, akkor sem hinném, hogy figyel hangomra. Hiszen viharral kerget engem, ok nélkül szaporítja sebeimet.” (Jób 9,16-17) Természetesen Jóbról beszélek. Mindent elvesztett, ami csak kedves volt számára; családját, egészségét, jó akaratát, vagyonát, reményét. Ez csak egyike volt a csüggedéssel teli siralmaknak ettől a szegény, szörnyű fájdalomban jajgató embertől.

„Jób fájdalomát még inkább nehezítette a tény, hogy minden hirtelen egy nap alatt szakadt rá. Jób sóhajtozva sírt: „Lélegzetet sem hagy vennem, hanem keserűséggel lakat jól.” (9,18) Később kétségbeesésének legmélyebb pontján Jób azt is kijelentette,

„...neveti a büntelenek megpróbáltatását” vagy „gúnyolja az ártatlanok csüggedését.” (9,23) Vagyis ezekkel a szavakkal azt mondta, „Nem fizetődik ki szentnek lenni vagy igazságosnak lenni. Isten ugyanúgy kezeli a gonoszt, mint a hívőt. Mindannyian szenvedünk. Így hát miért igyekezzünk jóságra?”

„Szerettem Istent tiszta szívemből. Imádkoztam és tisztességben éltem. Jóságos és könyörületes voltam, gondoskodtam a szegényekről, ruháztam a szükségben szenvedőt. Odaadó, bűnbánó hívő voltam. Gyermekemet Istenfélőknek neveltem. Mégis nézzétek mi történt velem! Életem csupán szomorúság, baj és nehézség.”

„Senki sem törődik velem és képtelenek tanácsot adni, hogy megvigasztalhassanak. Nincs egy közbenjáró mellettem. Oh, bárcsak elvonná Isten botját hátamról, és ne ijesztene borzalmakkal. Nem bírom el ezeket a csapásokat. Ha az Úr valahol is működik mindebben érdeklődésben, az biztos, hogy nem értem. Életem egy tréfának tűnik és Isten kigúnyol szenvedéseimben.”

Talán meglepő lesz, amit mondani fogok de Jób példája megnyugtathat minket. Ezt azért mondom, mert hiszem, hogy Jób képviseli az utolsó idők hívőjét, aki heves megpróbáltatásoknak lesz alá vetve. Igenis, Istenfélő hívők tömege át fog menni Jób által érzett „tűzön”. És ma szükségünk van ennek a szenvedő embernek példájából reményt meríteni.

Nemzetünk talán máris a szenvedés és bajok időszakába lépett.

Hiszem, hogy nemzetünk sebesen sodródik egy bajjal teli korszakba, amit képtelenség még elképzelni is, egy olyan időszakba, amit a világ soha nem látott. Már most is a bajok sokasága halmozódik sok jóságos keresztény hívő életében. Némelyek elvesztették állásukat a jelenlegi lassú gazdasági élet következményében. Mások állás nélkül vannak hetekig, hónapokig; mint Jób, sokan ezek közül teljesen ki lettek fosztva. És az elmúlt évek alatt nem lettek előkészítve ilyen nehézségekre.

Továbbá, keresztény házasságok tömege megpróbáltatás alatt van. Családok hihetetlen nyomás alatt élnek és mindenféle szívszakasztó dolgokkal állnak szemben. A fiatalok a jelen idők örültségeiben keveredve vesznek el. Mindahhoz, ami az otthon veszélyezteteti, hozzá adódik a nemzeti és egyéni gazdaság lehanyaglása. Egészségünket, fiatal és öreget ugyancsak új betegségek támadják, Amint számláljuk a körülöttünk növekvő bajokat, a jövő egy ijesztő képet mutat. Csak több és több bizonytalanságot, félelmet és krízist láthatunk. Mint Jób, szívünk felkiálthat, „Mit fogunk tenni? Miért történik mindez Isten hűséges szolgáltaival? Miért nem avatkozik Isten be, és vet véget mindennek?”

Amit nemzedékünkben észlelünk Jóbbal ugyanúgy megtörtént, és sokat tanulhatunk történetéből.

Ugyanúgy amint Isten Jóbot kivette megpróbáltatásaiból, minket is ki fog vezetni.

A közeljövő napjaiban nem engedhetjük meg, hogy reményünk valami selyemgubószerű kényelemben nyugodjon, mert ez csak egy irreális álom. Mint mindenki más, a keresztény hívők is érezni fogják minden oldalon a bajokat. Mégis bízhatunk abban, hogy a mennyei Atyánk hűségesen fog átvezetni a megpróbáltatásokon, amint azt Jóbbal is megtette.

Amerikában mindenütt hallom ezt az igazságot prédikálni. Azok a Pásztorok prédikálják ezt, akiket Isten hívott elő mint prófétákat az utolsó időkre. Ezek a hűséges Pásztorok elszántan készítik elő az Úr népét a hamarosan megérkező jövőre. Pásztorok százai gyülekeznek imádságra különböző városokban, hasonló híreket hallanak egymástól, „Soha ezelőtt nem volt ennyi hívő megpróbáltatás alatt. Mintha valami kiszabadult volna országunkban az elmúlt pár hónapban. Sok Istenfélő férfit és nőt a bajok áradata, szenvedéssel és szomorúsággal áraszt el.”

A bajok áradata mögött pedig egy személy áll, Sátán. A tény az, hogy a Jób baját okozó ördög ma is mindenféle bajt okoz Isten népének. Megint ott áll az Úr előtt és Egyháza ellen mindenféle vádlást hoz fel. Kérdőre vonja Istent, „Nincs egy igazi Egyházad ebben az utolsó napokban? Nincs egy hibátlan menyasszonyod, amit az Igében prófétáltál? Csak nézz népedre, Isten! Nem néznek ki bölcs szüzeknek, legtöbbjük mélyen „alszik”. Csak jólétükkel és önmagukkal törődnek, a vagyon és a jólét után futnak. Nem törődnek szellemi életükkel, hanem testi életük kényelme megszerzésének jobbítása foglalja le őket.”

„Csak hallgasd, mit tanítanak a vezetők! Mondják, hogy nem kell szenvedniük, hogy minden anyagi dolog számukra el van készítve, csak át kell venniük. Felhívlak (Isten), csak egy rövid időre vedd el a védelmedet tőlük, hogy kipróbáljam „kövér” követőidet!”

Elismert tény, hogy nemzedékünk jobban el lett kényeztetve, mint valaha is a múltban. „Csak engedd meg hogy megrostáljam őket, látni fogod, hogy egy sem marad. Célba veszem őket tüzes kísértésekkel, szegénységbe döntöm őket és a csüggedés szellemét zúdítom rájuk. Akkor látni fogod, Isten, hogy képtelenek lesznek megállni és az első órában hátat fordítanak neked. Nincsenek Jóbok manapság a földön, csak lelkiekben lévő nyafogók.”

A Jelenések könyvében János Apostol leír egy jelenetet, amely úgy hiszem most történik velünk.

János Apostol prófétálja, „Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt a vádló (diabolosz) hozzátok nagy indulattal, tudva, hogy kevés ideje van.” (Jelenések 12,12) Ma az ördög leírhatatlan szomorúságot hoz az emberiségre, sokan sírnak teljes zavarodottságban úgy, mint Jób.

Természetesen, mint Isten gyermekei jól tudjuk, hogy az ördög nem nyúlhat hozzánk. Ez csakis akkor történhet meg, ha az Úr leengedi a körénk épített védelmének sövénykerítését és így megpróbáltatásunkat megengedi az ördögnek. Véleményem szerint pontosan ez történik most Jézus Krisztus Egyházában. A Szentírás figyelmeztet minket, hogy az utolsó időkben Isten népét egy tisztító tűzön fogja átvinni. És most amint egyre több bajjal állunk szemben, nem tudom eléggé hangsúlyozni, milyen fontos, hogy minden megpróbáltatásban az Úrba helyezzük bizodalunkat.

Persze Jób nem hallott ilyen tanácsot. Mikor szenvedésének mélységén volt kritizáló tanácsadók ostromolták. Az úgynevezett barátai tovább darabolták megmaradt erejét. Rejtett bűnnel vádolták Jóbot és bűnbánásra készítették őt. De az Úr megmutatta Jóbnak, hogy vádjaik tiszta bolondságok.

Figyelmeztetni szeretném azokat, akik jelenleg nem szenvednek, de ismernek valakit, aki szenved. Talán van egy hívő barátod, aki elvesztette állását és kilátás nélkül van. Vagy hirtelen valamilyen csapás érte otthonát, vagy talán barátod ismételen újabb bajokkal küszködik.

Figyelmeztetésem: Az egy gonosz dolog, ha helytelenül reprezentálsz az Urat a szenvedőknek. Ha látod, barátod szenvedését és bajai miatt való csüggedését, ne bíraskodj felette. Csakis Isten látja barátod szívét, hogy van-e ott valami bűn.

Vigyázz nagyon, hogy ne sokasítsd barátod baját! Ehelyett öleld át és biztasd őt! Tudasd vele, hogy törődsz vele, Jézus szeretetével. Ha ez a barátod sír, sírj vele. Ha búsul, búsulj vele. Ez az igazi Isteni tanács, mert Isten Igéjéből van. És imádkozz, hogy az Úr adja az Ő saját szánalmának Szellemét szívedbe a szenvedő iránt! Talán te leszel a következő és a szenvedés tüzével fogsz szembe állni.

Jelen szenvedésünk két lehetőséget fog elénk állítani: vagy a kemény szívűség és hitetlenség szellemét, vagy a dicsőséges felismerést, hogy minden felett Isten áll, ami minket illet.

Talán ebben az időben egy rémes megpróbáltatáson mész át. De tudod, hogy nem valami bűn az oka ennek. Így csodálkozol, miért engedi meg az Úr hogy ilyen rémes fájdalmat kelljen eltűrned?

Lehetséges, hogy a megpróbáltatás tüzeiben vagy abból a célból, hogy egy életet változtató új dolgot derítsen fel lelkedben. Ez történt Jóbbal. Szüvevényében egy hihetetlen dolgot fedezett fel: annak ellenére, hogy Istent jól ismerte azelőtt, most bevallotta, „Csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak. Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok porban és hamuban.” (Jób 42,5-6)

Mikor Jób megpróbáltatásain ment át, körülbelül hetven éves lehetett, és ismerte Istent egész életében. Valamikor a múltban oltárt is emelt Istennek és sokszor alázatosan kedves időt töltött ott imával és Isten dicsőítésével. Éveken keresztül Isten tanította őt titkos útjaira. Jób ismerte Isten vigasztaló jellemét, természetét és haragját, és ismerte Isten bölcsességének és hatalmának magasztosságát.

Mégis mikor ez az észvesztő krízis jött életébe, képtelen volt Isten jelenlétét érezni, ehelyett csak valamilyen teológiai értelemben látta Istent. Az Úr, aki résztvevője volt napi életének a múltban, most küszködésében hiányzott. Valahogyan Isten csak egy prédikáció sorozatnak tűnt szellemi erő nélkül.

Hiszem, hogy ez az, amit Isten meg akart Jóbbal értetni, amit a felszínre kívánt hozni. Meg kell értenünk, hogy mennyei Atyánk kívánalma az, hogy gyermekei nem csak felületesen, hanem szívük mélyén ismerjék Őt, istentiszteletek, bibliatanítások és imádságok által. Azt kívánja, hogy életünk minden részében intim kapcsolatban legyünk Vele, és ez igaz a legnehezebb megpróbáltatások közt is. Urunk arra vágyakozik, hogy nemcsak az Írásokban teológiailag ismerjük Őt, hanem különösen fájdalmunk idejében, úgy kívánja, hogy ismerjük Őt, mint egy Atyát aki mindent tud, mindig velünk van és amint kezébe helyezzük magunkat, minden a teljes felügyelete alatt van.

Sajnos sok keresztény a könnyű élet és áldások „homokján” építette hit-házát. És tragikusan mikor a nehézségek vihara, a szenvedés jelentkezik, ezeket a vihar teljesen elsöpri.

Ismerek most sok férfit és nőt, akiket a balsors hirtelen elsöpört. Soha nem tanulták meg, hogy mint Jézus követőinek, a szenvedés is az életük része. Ehelyett, arra lettek tanítva, hogy csak azért mert hisznek Istenben, joguk van a sikerre és a fájdalom nélküli életre. Úgy gondolják, hogy minden imájukra választ kapnak azonnal, megpróbáltatás nélkül.

De a Biblia soha nem állítja, hogy az Úr szenvedés nélkül fog minket megtartani. Inkább azt írja, hogy azokon keresztül fog felszabadítani, És pontosan ez az ami történt Jóbbal. Hirtelen egy forgószél jelent meg Jób előtt, ami a szenvedést és a megpróbáltatásokat jellemezte és ennek a természetfeletti forgószélnek közepéből az Úr megmutatta Jóbnak, hogyan kell baja fölé emelkednie.

Hogyan? Két borzalmas szörnyeteggel kellett szolgájának szembe néznie: „Nézd csak a vízilovat! Én teremtettem, mint téged...” (Jób 40,15). „Ki tudod-e fogni horoggal a krokodilt, le tudod-e szorítani a nyelvét kötéllel?” (40,25)

Miért kezdené Isten felvilágosítását azzal, hogy Jóbot ezzel a két szörnyeteggel állítja szembe?

Először is az Úr azt a feladatot adta Jóbnak: „Nézz ide Jób itt jön utánad a víziló, mit fogsz tenni? Le tudod győzni fizikai erőddel? Nem? Talán édes szavakkal próbálkozzál!”

„Most nézz csak az ijesztő krokodilra! Hogyan fogsz közelébe menni? Csak oda sétálsz és átfúrod orrát szigonyral? Megszelídited, vagy játszol vele tetszésed szerint? Mond meg nekem, erős vagy-e arra, hogy szétfeszítsd a pofáját, hogy megvizsgáljad fogait? Persze, hogy nem. Ennek a teremtménynek kőszíve van, nem tudja hogy mi a kegyelem.”

Ne hidd, hogy ez az oktatás csak állatokról szólt! Isten az élet szörnyetegeiről beszélt Jóbnak. Azt mutatta meg, hogy ez a két vérengző, borzasztó, hatalmas erejű teremtmény a Jób életében lévő problémákat képviseli. Megmutatta Jóbnak, Ha azt gondold, hogy ezekkel az erőteljes teremtményekkel képes vagy harcolni, nagyon is tévedsz. Akármennyire is próbálkozol, soha nem fogsz győzni, és abban biztos lehetsz, hogy nem fogod elfelejteni ezt a csatát.”

„Csak figyelj a vízilovat amint mindent letarol maga előtt! Nyilvánvaló, hogy számodra Jób ez túl nagy probléma. Mond hogyan fogsz megbirkózni vele? Lasszóval próbálkozol, vagy kukoricával fogod megvesztegetni? Nem, nem tudsz vele szembeszállni. Nincs olyan módszer, amivel meg tudnád szelídíteni. Én az Úr, csakis én tudom, hogyan lehet az ilyen szörnyeteket megállítani.

Na és mi van a krokodillal Jób? Borotva éles fogai ugyan olyanok, mint sátán fogai, amelyekkel megpróbáltatásaidban állsz szemben. Nincs olyan ember, aki ilyen teremtménnyel csatázni tud, és senki sem képes a krokodil vastag bőrét lehámozni saját erejével. Ugyanígy van szellemi ellenségeddel, az ördöggel. Csakis Én tudok győzni ebben a csatában.”

Halljátok mit mond az Úr? Nemcsak Jóbbal beszél, hanem minden hívőhöz. Ez a kijelentése, „Értsd meg az igazságot az életedben lévő szörnyetegekről, Te nem leszel képes győzni velük szemben, csakis én vagyok erre képes.”

Ezen a ponton világosság kezd fényleni Jób elméjében. Megértette, „A szörnyetegek, amiket az Úr mutat, óriási, félelem nélküli teremtmények- ezek az én problémáim, és én magam soha nem leszek képes legyőzni őket.”

„Mai napig itt ülök a hamú-dombon, próbálom megérteni: miért engedte meg Isten ezeket a borzalmas problémákat az életemben? Próbáltam valami módon harcolni ellenük és kikergetni őket, de az igazság az, hogy elfelejtettem, hogy Isten mindenre képes és Ő fog értem harcolni.”

Most Jób szava másként hangzik, mint ezelőtt. A Biblia mondja: „Tudom, hogy mindent megtehetsz, és nincs olyan szándékom, amelyet meg ne valósíthatnál.” (Jób 42,1-2) Jób lényegében azt mondja, „Istenem mindenek felett erős, mindent meg tud tenni és céljait senki sem képes megállítani. Ezért az életem nincs félrevezetve, Istennek van egy terve a szenvedések mögött.”

„Tudom, hogy az Úr áll felettem egy karddal kezében hogy megvédjen, és ki fog menteni ebből a helyzetből, abban a pillanatban, amikor jönnek látja. Nincs olyan szörnyeteg vagy ember, aki hatással lenne tervére. Az Ő akarata lesz meg. Tudom, hogy képtelen vagyok ellent állni a „vizilónak és a krokodilnak”, de nem baj, mert tudom, hogy Isten képes. Az én feladatom pedig az, hogy csendben várjak és figyeljem az Úr szabadítását.”

Ugyanezt a leckét tanultam meg évekkkel ezelőtt mikor a „Teen Challenge” szolgálatban dolgoztam.

Szolgálatom első éveiben nap mint nap jártam New York utcáit prédikálva gang tagoknak és kábítószerektől részegeknek. Egy idő után annyira kimerültem testileg és lelkileg, hogy hat hétig feküdtem a kórházban mono-nukleózissal.

Egyszer pedig egy daganat növekedett a torkomban. Nem tudtam inni vagy nyelni. Néha még a lélegzés is nehéz volt. Hamarosan 60 kg-ra fogytam. Képtelen voltam utazni, hogy anyagi alapot teremtsék szolgálatunk számára, és amint a kórházban feküdtem, a pénzkészlet kezdett zsugorodni. Hamarosan úgy nézett ki, hogy az alkohol és kábítószer szenvedélyek ellen harcoló szolgálatunknak vége lesz.

Az öreg „krokodilus” kezdte mutogatni fogait. És amint ott feküdtem a kórházban, ingerült lettem Isten ellen. Barátok látogattak, de nem kaptam semmi vigasztalást bennük; csak idegessé tettek. Tény az hogy úgy kezdtem érezni magam, mint Jób. Legalább hárman jöttek egy „üzenettel az Úrtól” ami csak még jobban lehangolt.

Végül is egy éjjel nyomoromban Istenhez sírtam és könyörögtem: „Uram, mindent feladok, képtelen vagyok harcolni tovább, megértem, hogy a kezekben van minden. Muszáj hogy ettől fogva csak benned bízzak. De egyetlen dolgot szeretnék kérni tőled, ha le akarod zárni a szolgálatot, ez a te dolgod, csak arra kérek hogy vedd el ezt a daganatot a torkomból!”

Egy órán belül felköhögtem egy dió nagyságú kinövést és hamarosan, rövid idő múltán meggyógyultam. Mikor visszatértem a „Teen Challenge” irodába, a szolgálat még mindig életben volt. Még most sem értem, hogy mit tett az Úr, mert senki nem küldött egy nagy összeget, amiben reménykedtem. A szolgálat tagjai pedig nem bennem, hanem az Úrban kezdtek bízni. Hiszem, hogy az Úr ezt akarta megértetni velünk:

Életünk problémái nemcsak egyszerűen előre láthatatlan balesetek. Mindegy, hogy mivel állunk szemben, vagy milyen mély fájdalomunk van, Isten pontosan ott van és figyel, és beavatkozása jól van időzítve a szörnyetegeinkkel való harcban. Néha úgy hisszük, hogy az ördög beavatkozott Isten tervébe, de ez soha nem igaz. Az Atya mindig mindent felügyelete alatt tart és amit az ördög rosszra tervez, Isten azt a mi javunkra fordítja.

Mikor a megpróbáltatás közepében vagyunk, le kell vennünk szemünket a szörnyetegekről. Bízgatnunk kell magunkat, mondva, „Istenem mindet meg tud tenni és nem felejtett el engem. Szemei rajtam vannak amint viselem keresztet. És tudom, hogy akármilyen rossz is a helyzetem Ő minden felett áll. Senki, semmilyen hatalom nem fogja megváltoztatni a rám vonatkozó terveit.”

Talán el vagy kedvetlenedve és csodálkozol, „Nem látom, hogy miként kerülök ki ebből a bajból. Valaha is vége lesz ennek az égő, tüzes megpróbáltatásnak? Vagy szenvednem kell, míg Jézus visszajön? Uram képes leszek valaha is örülni megint?”

Ez az Úr válasza, „Íme, boldogoknak mondjuk azokat, akik állhatatosak voltak. Jób állhatatosságáról hallottatok. Az Úrnak végét láttátok. Mert nagy irgalmú és könyörülő az Úr.” (Jakab 5,11) Az ÚR jóra fordította Jób sorsát (eltávolította a csapást), miután Jób imádkozott barátaiért, és kétszeresen visszaadta az ÚR Jóbna mindazt, amije volt.” (Jób 42,10)

Talán nem kapod vissza duplán, amit elvesztettél, mint Jób. De az biztos hogy valami nagyobbra fogsz szert tenni, meg fogod érteni szívedben, hogy Isten gondoskodik az életedről. Szeretete nemcsak egy teológiai felfogás lesz, hanem megszabadító erejét személyesen és szíved mélyén fogod megérteni, és soha többé nem fogsz félni az ellenségtől vagy a nehézségektől. - Miért? Mert a megpróbáltatások „felett diadalmaskodunk és együtt ültetett minket a mennyekben Jézus Krisztussal.”

Talán most, mint Jób, Istent csak hallásból ismered, prédikációkból, bibliatanításokból. Ez jó, mert az Ige mondja, hogy hitünk pontosan az Isten ígéjének hallásából ered, de Isten azt is akarja, hogy lássad Őt. Egy abszolút bizalmat akar képezni benned, hogy ismerd fel Isteni tervét életedre. És nincs olyan démon, aki Isten terveit megváltoztathatja sem semmilyen „szörnyeteg” mely utadba állhat.

Így a legnagyobb megpróbáltatások közt is képes leszel Isten jóságáról beszélni, mint Jób bizalommal idézni hitének állítását. „Ha meg is öl, bízok Benne.”

Dicsőség Szent Nevének!

Forrás: www.tscpulpitseries.org

Közzétéve a World Challenge engedélyével. P. O. Box 260, Lindale, Texas 75771, USA.